

A VERSZERZŐDÉS EREJE

MAGYAR EGYHÁZI - BALLADA

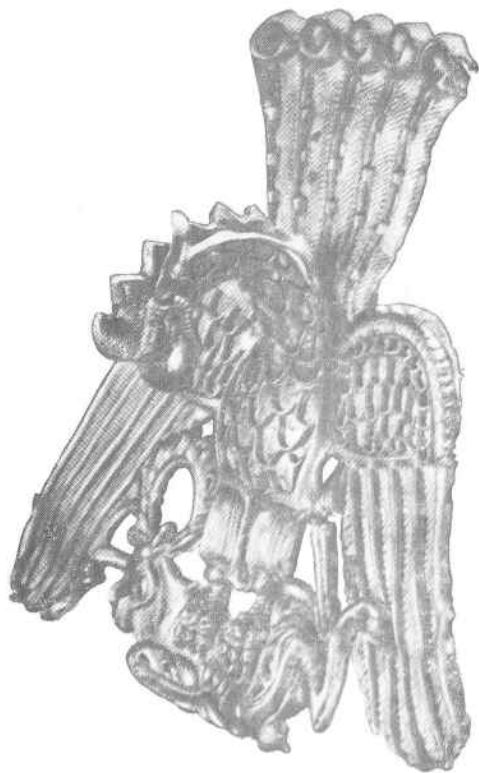
BALLADA

„AZ ISTENTŐL NYERT VILÁGOSSÁG,
TUDÁS ÉS KÖTELESSÉG KÖNYVE”

A
MAGYAR EGYHÁZ
MAGYAR HITÉBEN

1976

AZ „ELFÁRADT LEGYŐZHEKETLEN”-T
ÚJ ÉLETRE TAMASZTJA A TURUL.

BALLADA

Ez a szó nagyon fontos a magyar történelmünkben, mert ősi formájában — így: **BIL-LU-DU** = „ősi hagyománytanunk összességét jelenti”.

Ugyanazt, amit a „biblia” akar kifejezni, de **BIL-LU-DU** értelme meg is magyarázza azt, amit valóságban jelent, mert

BIL (vil) — tűz, fény, villám, világosság, (tudás, mint isteni fény)

LU... — ember, Isten fia

DU... — cselekedni és az elvégzendő munka is.

BIL-LU-DU... tehát — **AZ ISTENTŐL NYERT VILÁGOSSÁG — TUDÁS ÉS KÖTELESGÉSG KÖNYVE.**

Ennek az ősi **BILLUDU**-nak megmaradt részeit „regélték” regőseink, és igriceink s az ősi titok szentségét fejezték ki mindig azal a titokzatosnak vélt ismétléssel, amit minden vers után tettek így: „Hej! Regő Rejtem”.

Azoknak mondjuk, akik eddig a Saul-Pál által alapított judai-kereszténységben nem az Úr Jézust követték, hanem Őt bűnbocsánati „áldozat”-ként használták:

Péter Apostól szól Saulhoz az első jeruzsálemi zsinaton:

(Pseudoklemens írások. — Hom. 17—19. fejezetek és Johannes LEHMANN: „Die Jesus GMBH” — ECON, Düsseldorf, 1972.)

„Amikor Jézust Te látomások’ útján ismerted meg, az csak olyanformán lehetett, ahogyan Jézus azt haragjában tette ellenfeleivel.

Mert, hogyan lehet valaki tanító-hivatásra képesítve egyszerű látomás útján történt közléssel? És ha Te ez ellen azt veted, hogy ez lehetséges, akkor miért oktatott a Mester három egész éven át minket — vigyázó hallgatóit...? Hogyan higgyük el azt, hogy egyáltalában megjelent Neked...? És miképpen jelenhetett meg Ő előtted, amikor Te az Ő tanításának éppen az ellenkezőjét hiszed...? Ha azonban tényleg az Igazság érdekében akarsz ténykedni, úgy előbb tanuld meg tőlünk azt, amit mi tanultunk Jézustól.”

**TANULD MEG — PÉTER APOSTÓL
ÚTJÁN — EBBŐL A KÖNYVBŐL,
AMIT Ő TANULT AZ ÚRTÓL.**

**„En a világosságul jötten.
e világra, hogy senki ne
maradjon a sötéttségben,
aki én bennem hisz.” —**

(János 12, 46.)

MAGYAR EGYHAZ KORMÁNYZÓSÁGA
HITOKTATÁSI ÉS TEOLÓGIAI KÖZPONT

4. sz. EGYHÁZI OKMÁNY

melynek erejével a MAGYAR EGYHAZ kiadja Hí-
vei és Végvárai részére mindazt a Tudáskincset amit
az Úr Jézus rendelkezése és Törvénye szerinti Magyar
Hit-ben járók részére követendő Igazságnak elismer,
tanít és hirdet.

Szolgáljon e könyverske — a **BALLADA**, avagy „Az
Istentől Nyert Világosság, Tudás és Kötelesség Könyve”
— a hívők felvilágosítására és a Jézusi Magyar Hitben
való megerősödére — az Atyának, Fiúnak és a Szent-
Szellemnek nevében.

1976. június 3-án.

prof. Badiny Jós Ferenc s.k. Zászlós Zsóka György s.k.

BALLADA

**„AZ ISTENTŐL NYERT VILÁGOSSÁG,
TUDÁS ÉS KÖTELESSÉG KÖNYVE”**

A

MAGYAR EGYHÁZ
MAGYAR HITÉBEN

1976

Kiadja: A MAGYAR EGYHÁZ

Megrendelhető:

A Magyar Egyház Hitoktatási Központjánál (C. C. 2815. C. C. Buenos Aires — Argentina) vagy a Magyar Egyház Kormányzóságánál (Church of Hungary, P. O. Box 1486, Cupertino, Cal. 95014 — USA.)

Hecho el depósito que establece la Ley 11723
Libro de edición Argentina
Printed in Argentina

Se terminó de imprimir el día 25 de junio,
de 1976, en la Editorial ABC, Rivadavia 281,
Quilmes, Prov. Buenos Aires, ARGENTINA.

TARTALOMJEGYZÉK

Köszöntő	I
A Magyar Hit Etikája	5
Istenhez vezető Törvényünk Hét Pillére	18
Hagyománytanunk	25
„PA”-hagyomány	27
„TE”-hagyomány	28
„SI”-hagyomány	45
Péter Apostol Tanai	59
Péter Egyház Alapítása	64
Mi az igazság Péter Apostolról	73
Péter állásfoglalása Saullal szemben	79
Péternek az Úr rendeli, hogy Öt „megtagadja”	87
Péteri Egyház Szimboluma	89
Péter Rómában?	90
A Magyar Egyház	93
A Magyar Egyház Istenszemlélete	98
A Magyar Hit Alaptétele	102
A Vészerződés megújítása	107
A Magyar Egyház álláspontja a Világúri kérdésekben	117
A Magyar Hit Liturgiája	119
A kenyértörés	136
Családba fogadás (keresztelés)	137
Házasságkötés	142
Temetés	148
Az ÚR felé	153

KÖSZÖNTÜNK

Kedves Olvasó. Köszöntünk szívesen és szeretnénk, ha megértenél minket.

Szeretnénk, ha meglátnád jó szándékunkat, amely szerint az Eredetünk Igaz Forrásához — az Egy, Igaz, Örök Istenhez törekedünk.

Igyekezetünk közösségét nevezzük MAGYAR EGYHÁZNAK, amiben azokkal megyünk együtt, akik jónak és igaznak látják az Istenhez vezető utunkat.

* * *

Magyar Testvéreink közül nagyon sokan nem ismernek minket.

Vannak, akik azt mondják:

„minek még egy újabb' vallás, amikor ugyanis annyi van már!”

Mások a „magyar vallásban” a természet örök törvényének tiszteletén alapuló Isten hitet követelnek.

A mai materializmus emlőin nevelt fiatalok pedig — egyszerűen „hülyeségnek” tartják pl. azt, hogy beszéljenek egy „Názáreti Jézusról, aki állítólag szüztől született, Isten Fia volt és felment a mennybe.”

Ezeket felsorolva, szükségesnek tartjuk egy „felvilágosítás” (információ) előrebocsátását.

* * *

Nem alapítottunk „új vallást” a MAGYAR EGYHAZ útján, hanem **fel akarjuk támasztani a feledés és a hamisság börtönéből** Magyar őseink azon Isten tiszteletét, amelyik valóban a Természet Tökéletességében való isteni megnyilatkozások felismerésében rendszerezte az Isten—Ember kapcsolatának hitvilági részleteit.

Ha végig olvasod e könyvet látni fogod, hogy az ősi Magyar Természettiszteleten alapuló ősvallás elemei valóban megtalálhatók a Magyar Egyház — Magyar Hitének Tanáiban. És éppen azért van minden régi hagyomány befoglalva e vallásba, mert a

Magyar Egyház a Názáreti Jézus által hirdetett és rögzített Isten-Hitben halad és éppen ez a Názáreti Jézus volt az, aki a

legtisztább Természettisztelet megtartásával vezet minket az Egy Igaz Istenhez, akit Ő hívott először így:

„ÉDES-ATYA”.

Tudjuk, hogy napjainkban az emberiség több-

sége attól az ideológiától van irányítva, amelyik a Názáreti Jézust bitófára szegezte e vallás hirdetése és tanítása miatt.

Tudjuk, hogy éppen azért követ el ma is mindent ugyanaz az ideológia, hogy a Názáreti Jézus tisztaságát, Istenfiúságát és emberi tökéletességét leértékelje és létezését egyszerűen „hülyeségnek” hirdesse.

De azt is tudjuk, hogy éppen most van a Názáreti Jézushoz csatolt emberi idealizmusra legnagyobb szüksége az irányítás nélkül tengődő ifjúságnak.

Éppen ezért kérdezzük Tőled kedves Olvasó:

Érzed-e, hogy van Benned valami magából az Istenből?

Érzed-e, hogy az anyagi szükségleted kielégítésén **felül**, a nagyszerű és kedvező üzletek nyereségén is **felül**, a kényelmes, luxuskocsis életed örömein és szórakozásain is **felül** van valami Benned, amit se súllyal, se léccel lemérni nem tudsz? Ami ösztönöz, ami felemel, ami reményt is és könnyecseppet is ad. Érzed-e? Hát mi ez? Mi ez Benned?

Mi úgy tanítjuk és hisszük, hogy ez az Isten-Szellem maga s ami a Tied az Istenből, az a **Te Lelked**.

Szóval — Isten-Fia vagy, hisz minden ember az.

De láthatod, hogy ez az Istenfiúság nem egyenlő adagban van meg mindenkiben. — Egyikben több — másikban kevesebb.

Hát akkor nem képzelhető el az, hogy abban az EMBERBEN, akit Názáreti Jézusnak hívtak

Teljes volt az Istenfiúság adagja.

Ő hozta a legtöbbet magával az Isten-Szellemből az eddig élő összes emberek között.

Igy csak azt tette, amit az Isten akart, az Istentől eredő jóság, tisztaság, jóra való törekvés, kötelességteljesítés és minden-minden, amit az emberi erkölcsanak „erénynek” hirdetnek — meg volt Benne. **Ő volt a Tökéletes Isten-Fia e földön.**

De mi a különbség Közte és Közted...?

Az első pillanatban — semmi.

Te is Isten-Fiaként születél. Hozod magaddal az isteni adottságokat. A tehetséget és a különféle szellemi, lelki és testi értékeket.

Olyan lehetsz pontosan, mint a Názáreti Jézus — a **Te Isten-Fiúságod adagja szerint.**

Semmi mást nem kell tenned, mint **felfe-**

dezni értékeidet. Azokat kiművelni, értelmedet kicsiszolni, tanulni és abban a láthatatlan szerződésű vállalkozásban, ami az Isten és Te közötted — a születéseddel keletkezett — Neked — a másik szerződő félnek

ugyanannyi befektetést kell az asztalra tenni, amennyit a Teremtőd Beléd helyezett.

Ha a Rád eső részt Te is beteszed ebbe a „vállalkozásba” — bizony boldogan élsz és éppen olyan leszel, mint a Názáreti Jézus volt — de a Teneked adott „érték” mennyisége szerint.

* * *

Ha ezt megteszed, biztosan nem fogod mondani az Ő létezését és földön járását „hülyeségnek”, hanem tudatosan Benned az az Isteni Akarat, mely szerint

miképpen a mennyben — úgy legyen a földön is.

Az égen ott van a földi életet adó és megtartó örök forrás — a NAP.

Ennek anyagi sugárzása — a Naperőny — parányi részecskéi tartják fenn az emberi életet biológiai vonatkozásban és az agysejtek fizikai táplálása ad módot a „gondolat” létrehozására.

A „gondolat” viszont a lelki tartalom függvénye.

Mért nem hiszed el azt, hogy miképpen az égre Napot küldött a Teremtő, hogy fizikai lehetőséget adjon az embernek „a gondolat” létrehozására —

úgy hasonlóképpen egy földi ember Isten-Fiában elküldte a **gondolat tiszta tartalmát sugárzó EMBER-NAPOT** ide közénk, hogy megtanítson minket arra,

miként kell a „gondolattal” is Istenben élni?

A többi, hogy szüztől született volna, vagy „mennybe ment” — egyáltalában nem fontos.

Részünkre az mutat irányt, hogy itt élt emberként a legtökéletesebb Istenfiú aki az emberi rosszság és gyűlölet helyett

a Szeretetet adta Törvénynek.

Nekünk Ő a férfiúság példaképe.

Azt tanítjuk fiainknak:

„olyan légy, mint Ő — a Te képességed szerint.”

Lányainknak pedig azt mondjuk:

„keress magadnak olyan életpárt, aki olyan, mint a Názáreti Jézus. Okos, ápolt, tiszta, Istennel élő.”

* * *

Hát értsél meg minket, kedves Olvasó — s légy olyan Te is, mint a Magyar Egyház Jézusa.

* * *

Utoljára arra akarunk még felelni, hogy miért tanítja a Magyar Egyház így:

„a vérünkkel emberré lett Isten-Fia a Názáreti Jézus.

Mi ezzel nem azt mondjuk, hogy Jézus — Magyar volt, mint Te, hanem a történelmi tényekkel bizonyítjuk, hogy az a samáriai — samaritánus nép, amiből Jézus származott és amit Sanherib asszír király telepített be Samáriába, Babilon Kuta és Sippar mah-gar (sumir) városokból — SUBUR — SUBAR — SAMAR Földről,

ez a nép a nagy Mah-Gar Turáni ŐSI GYÖKÉRNEK éppen olyan hajtása, mint Nagy ÁRPÁD Papkirályunk — ugyancsak SUBAR-SZABIR Népe.

Tehát a Názáreti Jézus, annak az ŐSI GYÖKÉRNEK, amiből a Szabir-Magyarság származik,

a Legnemesebb Hajtása.

Ezt hirdetjük, mert ez az Igazság és így a Názáreti Jézus élete szorosan beletartozik a

SZABIR-MAGYAR HAGYOMÁNYTAN- BA.

A MAGYAR HIT ETIKÁJA

A Magyar Hit — és az erre épült MAGYAR EGYHÁZ — a Természet rendjének tiszta és egészséges szemléletén nyugvó erkölcsöt hirdet, tanít és gyakorol, melyet az Istennel közvetlen kapcsolatban álló hívő lelkek jóságára és jóra törekvésére alapít.

Ez az erkölcsstan tehát nem szolgál vallási érdeket, hanem a Tiszta Lelkiismeret tartja az emberi indítékok és megnyilatkozások forrásának és ennek az Istentől irányított Tiszta Lelkiismeretnek a szavát hiszi „Isten Szavának” és „Isten Akaratának”.

Az Istennel kapcsolatban álló hívő lelkiismeret-tudatának kifejlődéséhez és megerősödéséhez azonban a Magyar Egyház azt a tanítását fűzi, mely szerint az

egyént a természet rendje szerint teremtett születési és származási kapcsolataihoz kötelezi.

Ugyanis az Isteni Gondviselés szerint minden embernek meg vannak az őt nemző és a világra hívó és tevő SZÜLEI. Tehát minden-

ki beletartozik abba a családba, amelyben született. A Mindenható rendelkezése szerint való az, hogy a családok nemzetségeket és nemzeteket alkotnak, melyeknek meg vannak a sajátosságaik. Társadalmi rend, szokások, nyelv, hagyományok, világnézet, élet-szemlélet és az Istennel való kapcsolat formája is azon nemzetség íze szerint mutatkozik meg az egyénben, amelyikbe tartozik.

Miután pedig a Magyar Egyház és benne a Magyar Hitű-Magyar Vallás célja:

visszavezetni az embert az eredetének tisztaságához s ezáltal az emberi öntudatot a Mindenható tisztaságának tudatára emelni,

önmagától adódik az etikai alap, mely az ember **fizikai (testi) és lelki (szellemi) eredetforrásához** vezető, egyenes és becsületes életút lejárását van hivatva biztosítani.

I. A testi eredetforrás tisztasága a szülők és ősök szeretete és tisztelete. Ugyanis senki sem léphet át az elődein anélkül, hogy önmagát meg ne semmisítse. A Mindenható rendelkezése a családi, törzsi, nemzeti folyamatosság, melyet — mint fizikai egységet, úgy kell egybetartani az egymást szerető és

egybetartozó Lelkek Közösségének, miképpen a fatörzsek tartják egybe az ágakat és mindegyik él az ősi gyökér Istenadta áldott életnedvével. A Természetben csak egy — mindenre érvényes — Törvény van. A család, a Nemzetség éppen olyan „nagyfa”, mint egy hatalmas tölgy. De míg a növény „egységét” a Mindenható összeremtette, addig az emberi Nemzetségeket az Isteni Szikrával rendelkező és szabad akarattal megajándékozott „egén” — az Isten-fia — szellemi és lelkiismereti erejére bízta. Tehát a Nemzetcsaládok csak úgy lesznek az erős és vihartálló tölgyfák másai, ha a Nemzetséget az Isteni öntudattal rendelkező nemzettagok tartják egybe egy „istenes” — tehát erkölcsös és az egymást szerető lelkek isteni szellemiségén alapozott olyan életben, amelyikben a Nemzetcsalád magához tartozónak vallja, mint családfőt, a Mindenható Egy Igaz Istent, az Úr Jézus Szerető Mennyei Atyját.

Így válik a Magyar Vallás a Nemzetcsalád összetartó-jává, lényegévé és így biztosítja az Isten megismerését és tiszteletét a Természet Rendje szerint, hiszen a szülők és ősök mögött látja mindig az „eredetének édesatyját” — az Egy Igaz Istent.

Ugyanis a Természetben **senki és semmi nincs egyedül**. Minden teremtmény tartozik valahová és mindennek **van eredete, amihez kövesedett, gyökerezett, vagy amiből származott**.

A Természet Törvénye szerint való tehát a Nemzetsaládi élet.

II. Szellemi eredetforrásunk Maga a Mindenható.

A Magyar Hit ide akarja visszavezetni az egész Nemzetsaládot és valóságos — Isteni öntudatú — tartalmat adni így az egyéneknek is és a közösségnek is. Ebben az igyekezetben összhangot akarunk teremteni az egyének által formált közösségek és a Világegyetem között.

Ezt csak úgy érhetjük el, ha tökéletesíteni tudjuk az **egyének sajátos értékeit**. Ha kinek-kinek adottsága szerinti képességét valóságos „tudássá” tudjuk fejleszteni. E tudásra való törekvésben azonban **mindig az abszolút lelkiismeret parancsolta tisztaság, jóság és jóra való törekvés az indíték** — a Természet Törvénye szerinti jogos önvédelem és élni-akarási elismerésével.

Az egyén kiművelését azért tartjuk legfontosabbnak, mert a szellemi síkon való ütközések, ellentétek és meg nem értések akkor állanak elő, ha az egyének érték-fejlődésében és a tökéletességre való törekvés munkájában törés, szakadás áll be. Vagyis az egyén nem tudta elérni azt a szellemi szintet, ami képessége szerint neki a Mindenható által előkészített.

Éppen azért, hogy az egyén megértse az élet legmélyebb értelmét és szellemiségében a Mindenható szintjére emelkedhessen — segíteni akarunk annak meghatározásában, hogy a Naptiszta abszolút lelkiismeret szerint, miképpen érheti el az egyén az Istenfiúi öntudatát — mely a megelégedés és a boldogság ebben a földi életben.

* * *

Tehát azt tesszük vallási szervezetünkben, amit minden pozitív erkölcsű vallás tesz az egyénnek Istenhez való vezetésében.

Mert mi is a „vallás” feladata...?

Ezt legjobban megmutatja nekünk a vallás latin neve: „re-ligió”. Ebben — „re” = vissza, „ligi” - a „ligere” = vezetni - igé-

ből jön. "Re-ligión"... tehát annyit jelent, mint: visszavezetés... és ezzel van meghatározva a „vallás” feladata, mely eszerint:

visszavezetni az embert az eredetének tisztaságához, vagyis a Teremtő Mindenhatóhoz.

Az embernek azonban kettős eredete van. Testi (fizikai) és lelki (szellemi). A vallásnak tehát két úton kell visszavezetnie az embert az őseredetéhez.

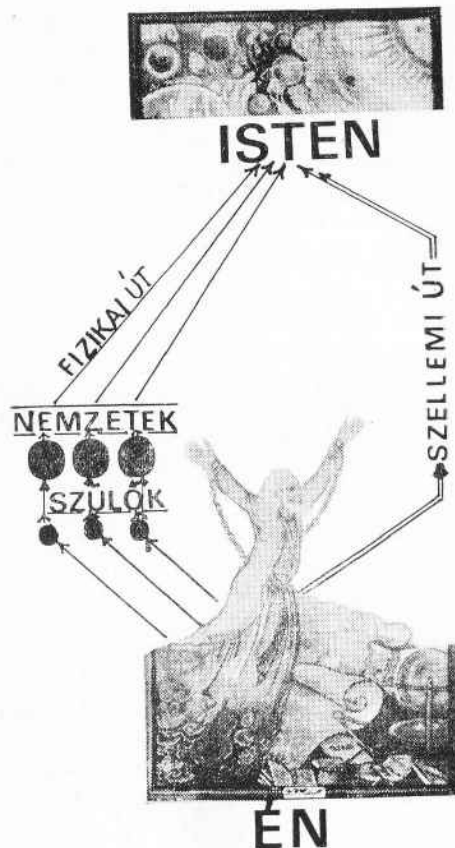
* * *

A „fizikai” visszatérés útján: minden nemzet a saját hagyományainak és ősiségének tiszteletén át jut a testi életet adó „**TEREMTŐ ÉDESATYÁHOZ**, a **MINDENHATÓ EGY IGAZ ISTENHEZ**”.

A „lelki-szellemi” visszatérés útját a vallásnak kell az erkölcstanával kikövezni.

Éppen ezért rögzítjük le a **MAGYAR HITŰ MAGYAR EGYHÁZ** okmányaiban **MAGYAR VALLÁSUNK ERKÖLCSTANÁT**, hogy Teremtőnk Tiszta Őseredetéhez való közös és együttes visszatérésünk útját megmutassuk.

(A következő oldalon ábrázoljuk a visszatérés kettős útját.)

Miután ezek az utak minden faj és nemzetség által követhetők, felmerül a kérdés, hogy miért kell a „MAGYAR EGYHÁZ” keretén belül és szervezetének segítségével visszavezetni a hívőket a FIZIKAI és SZELLEMI EREDETÜNK TISZTA FORRÁSÁHOZ — AZ ATYAISTENHEZ, továbbá az is, hogy miért kell „vezetni” — és miért nem teheti meg mindenki ezt önállóan...?

* * *

Az előbbieken megmagyaráztuk az egyének — a családhoz és a Nemzethez való — elszakíthatatlan és feloldhatatlan — odatartozását. Akarja — nem akarja — egy családból és valamelyik nemzetből tétetett erre a világra. Szüleit, őseit elhagyhatja, de őket megtagadni nem tudja, még akkor sem, ha politikailag más állampolgárságot vesz fel. (Éppen ez a származási odatartozás van törvényesítve sok mai állam alkotmányában, aholis a bevándorlókat születési helyük szerinti nemzetbe tartozónak sorolják.)

A pozitív alapú és nem politikai érdekeket szolgáló vallásnak tehát kötelezni kell a hívőt saját származási hagyományainak tiszteltetésére, hiszen — mint mondtunk

— szülein, családján és ősein keresztül jut el az ő faját, nemzetét teremtő Isten tisztaságának forrásához. A természet törvényeinek tiszteletére alapított tiszta és pozitív vallás minden nemzettől megköveteli a fizikai eredet tisztaságához vezető, saját nemzeti hagyományainak vallásos kegyelettel való ápolását.

A szellemi Isteni eredet tisztaságához vezető pozitív erkölcsi alapú vallás tehát nem követeli egyetlen nemzettől sem azt, hogy dobja el, felejtse el saját nemzeti hagyományait és a vallás által kiválasztott másik, idegen nép hagyományait tisztelje, mert az a Nép, amelyik saját őseit nem tiszteli sem fizikai, sem lelki-szellemi úton, Istent meg nem ismeri. Ha egy magát „vallásnak” nevező ideológikus szervezet az Istent kereső hívőtől ilyent követel, bizony nem pozitív erkölcsi alapú vallás az, hanem politikai érdekű ideológia, mely a félrevezetett hinni akarók feletti szellemi egyeduralomra törekszik.

Miután a mai judai-keresztény egyházak mindegyike a nemzeti hagyományokat melőzi és minden nemzetet a kiválasztott „judai” nemzetség hagyományainak vallásos kegyelettel való ápolására kötelez — a pozitív

és tiszta erkölcsű, valódi vallás visszaállítást és a

MAGYAR NEMZETI HAGYOMÁNYOKON ÁT A TISZTA ISTENI EREDET-HEZ VALÓ VISSZAVEZETÉS ÉS A TESTI EREDETFORRÁSUNK TISZTASÁGAHOZ VALÓ ELJUTÁSUNK ÚTJÁT ÉS LEHETŐSÉGÉT mutatja meg a MAGYAR EGYHÁZ és benne a pozitív és tiszta erkölcsi alapú MAGYAR HIT.

Ezt a visszajutást, az ősök és nemzeti hagyományok tiszteletével és a felemelkedett szellemiség Istenhez való jutásával megteheti mindenki önállóan is. De — akik együtt imádkoznak — azok együtt is maradnak és a Nagy Magyar Család az egymást szerető Lelkek Közössége is. Így megmaradásunk elsőrendű érdeke az összetartozás tudata, egymás szeretete és egymás segítése. Egy test, egy vér és egynyelvű Nemzetség vagyunk, melyet a **MAGYAR LELKISÉG** öntudata ural. Nagyobb az erőnk, szebb és boldogabb az életünk, ha egymást megbecsülve — együtt megyünk eredetünk tisztaságához és szellemi öntudatunknak a Mindenhatóhoz való felemelésében is segítünk egymásnak.

Ezt szolgálja a **MAGYAR HIT** és ezért szükséges a Magyar **EGYHÁZ**.

De a **MAGYAR EGYHÁZBAN** való tömörülést megköveteli egy olyan adottságunk és népi sajátosságunk is, amivel egyetlen más nép sem rendelkezik.

Ez pedig az a valóság, hogy az Isten-Fia, a názáreti Jézusban, a Mah-Gar Nép testével lett emberré és így az Atya-Isten ezt a népet a fizikai (testi) eredetforrás tisztaságához való iariózásában megerősítette és kijelölte.

(Itt ismételtén lerögzítjük azt, hogy az Úr Jézus ugyanannak az **ÓSI GYÖKERNEK LEGNEMESEBB HAJTÁSA**, amiből **NAGY ÁRPÁD PAPKIRÁLYUNK SUBUR-SZABIR NEMZETSÉGE IS SZÁRMAZIK.**)

Ez a Mah-Gar Népet arra kötelezi, hogy az Isten Fiát ne csak a szellemi-lelki eredet tisztaságához való visszatérésben higgye „Útnak, Igazságnak és Életnek”, (mint mindegyik más nemzetség is teheti), hanem

a Tiszta **TESTI ISTENI Eredet** öntudatának megvilágosodásában és hitében is Jézus Urunkat tudja vértestvérenek, családjának, hagyományának és ezzel a kijelöléssel, az emberré lett Istenfiához való testi odatartozással —

„Istenfiúsági öntudattal vegye át a Magyar Nemzet a Mindenhatóság Szellemi eredetforrásának tisztaságához való **VEZETÉS** feladatát.”

A Magyar Nemzetnek tehát folytatnia kell azt a munkát, amit az Úr Jézus megkezdett, vagyis — a Magyar Egyházban való felkészülés útján — meg kell tanítani a világ összes népeit a pozitív és tiszta erkölcsű, abszolút lelkiismereten alapuló, igaz Jézusi vallás Istenes hitvilági gyakorlatára, amiben a közös szellemi eredetforrásunk közös útján kívül, minden nemzet a saját nemzeti hagyománytiszteletében erősödve jut el a fizikai (testi) eredetforrásának Ős-Édesatyjához, a Mindenható Teremtőhöz.

Szükség van tehát a **MAGYAR EGYHÁZRA**, mert ez az Úr Jézus Szellemének visszatérése, megerősödve és Feltámadva ugyanabban a testben, mint amit Ő érdemesített emberré való levésében, és Ember-Fiaként történt létezésében.

Éppen ezért: **A MAGYAR EGYHÁZ TÖRVÉNYE — az URI HAGYATÉK.**

Az, amit a mi Urunk Jézus — a vérünk-ből lett Isten-Fia parancsolt nekünk és ez a: **SZERETET.**

Belőle fakad minden kötelességünk és innen indulnak az eredet tisztaságához visszavezető útjaink — a testi és szellemi is.

Az emberi élet **HÉT PILLÉRÉNEK** nevezük ezt az irányítást, azt amit a Magyar Egyház — a Magyar Hit Erkölcsi Alapjaként — tanít, hirdet és a Magyar Nemzetcsalád fiai részére követendőnek rendel azzal, hogy mindenki, bármilyen nemzetcsaládba tartozzék is — értesítve legyen „erkölcsstanunk”-nak nevezett felfogásunkról, melyeket egyben életünkben követendő „**TÖRVÉNYÜNKNEK**” is elismerünk és tanítunk.

* * *

ISTENHEZ VEZETŐ TÖRVÉNYÜNK „HÉT PILLÉRE”

I. SZERESD AZ ISTENT. IMADKOZZÁL

Isten, a mi szerető Édesatyánk, aki mindent adott nekünk és semmit sem kér érte. Ingyen kaptunk minden — kegyelemből. Fiát is elküldte hozzánk, hogy könnyebbítse az életünket és a Hozzájutásunk útját megmutassa. Ha imádkozol — kapcsolatot teremtesz Istennel és így azonosul, eggyé válik **önmagad** — **atya és fiú fogalma**. Hiszed és tudod, hogy a **FIÚ EGY AZ ATYÁVAL**. Felfogod a **MAGYAROK ISTENE FOGALMAT**, a véreddel emberré lett Istenfiának és a Jó-ságos Mennyei Atyának örök egybetartozását és imádkozásodban majd érzed, hogy **TE IS EGY VAGY VELÜK**, hiszen Te is Isten Gyermeke vagy, amikor szellemi öntudatod Hozzájuk felemelkedik.

Szenteld meg hát a Hozzájuk vezető fizikai úton a Nemzeti Hagyományaid Ünnepeit és tartsd meg szellemisségedben a lelki felemelkedés Istenes Ünnepnapjait.

II. SZERESD, ÁPOLD, TISZTELD ÉS BECSÜLD SZÜLEIDET, TESTVÉREIDET, HITVESEDET, CSALÁDODAT, ÖSEIDET, NEMZETEDET ÉS HAGYOMÁNYAIDAT

Belőlük teremtetttél és ők képezik részedre az **Egymást Szerető Lelkek Közösségét**.

Az élet **egyedül** nehéz, de a Szerető Lelkek Közösségében boldogságot, segítséget és örömet lelsz.

Istenáldás csak ott van, ahol a testvér, család és Nemzetség egymás szeretetével, egymás támogatásával és a testvérnek okozott öröm teljesítésében éli le életét. Oszd meg tieddel mindenedet és el ne feledkezz soha az ősök dicséretéről és emléküek megtartásáról.

III. SZERESD, ÁPOLD, TISZTELD ÉS ISMERD MEG ÖNMAGADAT

Fedezd fel képességeidet, amit Istentől kaptál. Műveld ki magadat e kapott értékek szerint, mert akkor szolgálod a Mindenhatót, ha a Neked adott lelki, szellemi és testi kiválóságaidat gyarapítod, tökéletesítéd azért,

hogy az értékeid szerint megszerzett **TUDÁS-SAL hirdesd az Ő Valóságát.**

El ne hagyd Magadat. Ne légy a nemtörődomség betege, mert tested, lelked gondozásra szorul. Lelki tisztaságodat őrizd a mindennapos lelkiismeret vizsgálattal és az így megtartott tiszta Lelkedet tartsd meg ápolts és gondozott testben, hiszen **tested a Lelked temploma.** A tiszta és fennkölt Lélek tiszta, ápolts és gondozott testet követel, hiszen ezért mondja így a világ összes népeinek közmondása: „**ép testben — ép Lélek lakozik.**”

Tehát „testi” és „lelki” gyakorlatokat kell végezned.

A testgyakorlás és szabad levegőn való tornamunka okvetlenül szükséges mindenki részére. Ez Tested ápolása, karbantartása, erősítése.

De ugyanezt kell tenned a lelkiállapotoddal is.

A Magyar Egyházban a Lelkigyakorlat egyenlő a „**LELKIISMERETVIZSGÁLAT-TAL**”. **Mi a LELKIISMERETET** azon „isteni szózatnak” hisszük, mely örök értékű, örökkön örökké élő és soha el nem avuló és Istentől eredő **TANÍTÁS** is és aki erre hallgat, bűnös sohasem lesz.

Ápold tehát lelkiismeretedet. Tarts vizsgálatot és ha megszokod, hogy lelkiismereted szavára hallgatsz, jó leszel. Napjaidat örömben és megelégedettségben töltöd. **Ez az állapot a tiszta lelkiismeret boldogsága. Tiszta lelkiismeret nélkül nincs lelki egyensúly. Lelki egyensúly nélkül pedig nincsen boldogság.**

Tehát szeresd, ápold, gondozd így Tested-Lelkedet és boldog leszel ezen a földön.

IV. NE ÖLJ...!

Ne ölj se fegyverrel, se szóval, se másnak ártalmas cselekedettel. Nincs jogod arra, hogy valakit megölj, feláldozz a Te jobb életedért. Viszont senkinek sincs joga arra, hogy Téged öljön meg s ha ellened irányulna ez az akarat, ha valaki Téged akar megölni — Isteni Jogod az **ÖNVÉDELEM**, hiszen minden teremtmény védekezik a létét megszüntetni akaró halál ellen.

Amiként a fizikai fegyverek és ölő szerzők nem a tied, úgy a „szellemi fegyverekkel” se vidd véghez másnak elpusztítását. De ha a szellemi fegyverekkel támadnak Téged — ugyancsak kötelességed az ön-

védelem. Az „életet” az Isten adta és ő rendeli annak befejezését is. Nincs jogod tehát ahhoz, hogy valakinek elvedd az életét.

V. NE LOPJ...!

Az Isten annyi szépet és jót teremtett körülötted — a Te rendelkezésedre, hogy képességeid segítségével mindezt megszerezhetsz, amire szükséged van. Minél nagyobb a tudásod és szellemed, annál több gyönyörűség áll rendelkezésedre az Isten ajándékaiból. Szükségtelen tehát, hogy anyagi javakkal, a lopás útján, gazdagítsd magadat, mert az ilyenek úgy sincs Istenáldás. Minden Igazság Világosságra kerül — így a Te hamisságodat is felfedi az Igazság. Felesleges lelkedet terhelni olyan dolog eltulajdonításával, ami nem a tied.

De nemcsak pénzt, anyagot lehet lopni, hanem gondolatot, eszmét, hitet és szerelmet is.

Itt is tartsd be tehát lelkiismereted szent parancsát így: **NE LOPJ...!**

VI. LÉGY HŰSÉGES...! mindenhez, aminek hűséget fogadtál.

Mindenhez, amiből eredtél. Családodhoz, Nemzededhez, Istenedhez. Szavad legyen

olyan, mint a lelkiismereted „isteni szózata”, mindig igaz. Légy hű mind halálig. Hűségben osztozik a HIT-VES-ed, aki HÍTED részese, aki életednek a FELE — hisz úgy hívod: „FELE-SÉG”. Ő Neked így mondja: „URAM”. Éppenúgy, mint az Istennek és ebben a szóban bent kell foglaltatnia az asszonyi hűségnek. Ősi szent hagyományokból erednek ezek az elnevezések, bé kell tartani az általuk rendelt és parancsolt **HŰSÉG** változhatatlan törvényeit.

De vigyázzatok arra, hogy a **HŰSÉGET** csak az **IGAZI, TISZTA** és Istenfiúsághoz méltó dolgokhoz kössétek, mert, aki a Hamissághoz marad hű — nem szabadlelkű, hanem szolgalelkű az, aki lelkiismeretének „isteni szózatát” nem hallgatja meg.

VII. SEGITS — AHOL TUDSZ

Jót tenni, másnak segíteni, adni annak, aki kér, mind olyan cselekedetek, melyek a Lelkiismeret szava szerint valók. Aki a Lelkiismeretére hallgat, az segít is és tudja hogyan és mikor.

De jó — ha kötelességünk közé iktatjuk mások segítségét. Ez a segítség azonban első-

sorban a Nemzettestvérek, és a Nemzet irányában kötelező, hiszen az apa is először a saját gyerekeit látja el, aztán gondol a szomszédaira.

Segíteni sok féle képpen lehet. A „Gazdagok” elsőrendű kötelessége a segítség... és itt nemcsak az „anyagi javakban való” gazdagságot értjük, mert sokszor egy „lélekben gazdag”, jószándékú bölcsnek az irányító segítsége többet ér az aranyból. A Lelkek megsegítése a legfontosabb, mert a Lélekerő Tiszasága uralja az anyagot.

Mindenki segítsen azzal, amije van.

Adj tehát oda, ahol segítséget látsz s majd Te is kapsz a Te szükségedben.

* * *

Ennyiben hirdetjük a MAGYAR EGYHÁZ MAGYAR HITENEK ERKÖLCSTANÁT.

Mikor most elolvastad — tarts mindjárt Lelkiismeret-vizsgálatot. Hisszük, hogy Lelkiismereted Szava Hozzánk vezet, hogy együtt imádkozzunk... és az **Egymást Szerető Lelkek Közösségében — Együtt is maradjunk.**

* * *

HAGYOMÁNYTANUNK

Hagyomány kifejezés alatt a Magyar Ősi-ségének szellemi tartalmát értjük.

Ez nekünk az Egyistenhívő és Isten-Fiát ismerő — legalább 5-6000 évvel — írásban rögzített, MAH-GAR ősvallás hitvilágának tanítása, ami hozzánk az „agyagtáblák üzenetével” érkezett és amit a Magyar Nép lelkületében élő mondák, regék, népszokások és szájhagyományok megerősítenek.

Ebben a legfontosabb és ma minden újjáéledett és a MAGYAR HITBEN megvilágosodott Nemzettestvérré kötelező gyakorlati erejű az a hitvilági tartalom, amelyik a „Papkirály” kötelességét előírta.

Ez a „papkirályi” kötelesség azonban mindenkire vonatkozott, mert mindenkinek ezzel a „papkirályi felelősséggel” kellett feladatát teljesíteni.

A papkirályi kötelesség neve ősi nyelvünkön:

PA-TE-SI

Ebbe az egy szóba sűrítették bele — az ékírással író — sumirnak nevezett, Mah-Gar őseink azt a három fogalmat, amit annak a

földi halandónak a feladatául hittek, aki szellemi és lelki világuk bizalmasa, gondjaik viselője és az ISTEN igazságának hirdetője volt.

PA-...fogalma a mai „pásztor”-t jelenti. A gondoskodót, a nyáját terelőt és a rá-vigyzót.

TE-...azonos az ősi „temen” (tömény) szavunk értelmével, mely a jó erőre döngölt fundamentum maga.

SI -...fogalomjegye az „égi hatalomtól nyert láthatatlan fejék”.

Amikor a római pápa „apostoli koronát” adományozott egy uralkodónak — ennek a „SI” fogalomnak egyházpolitikává változtatott hasonlóságát gyakorolta. De a különbség óriási.

„SI” — az égi ajándék, a TUDÁS MAGA, a „glória”, mely megkoronázza a tudós fejet s így ragyog az korona nélkül is. Viszont az „apostoli királyok” gyarlósága még arany koronával ékesítve sem szolgált az Isten áldására.

A „PA” HAGYOMÁNY-ban

van tudatosítva az „Istenfiak” pásztori munka végzésének feladata úgy, — miképpen a Mah-Gar vérrel emberré lett Jézus Urunk is és Péter Apostol is tette. Az Ő követőik mindnyájan ebben a „pásztorkodásban” találtak békességet, örömet és boldogságot.

Ez a „**PA-HAGYOMÁNY**” a Magyar Nép Istentől rendelt és az Úr Jézussal megerősített **igehirdetési kötelességek tudatosítása.**

Hiszen nevünkben is ezt a kötelezettséget hordjuk így: **MAH-GAR** (ahol „MAH” = TUDÓS, PAP (magus latinul) és „GAR” = NEMZETSÉG.

MAH-GAR tehát PAPI NEMZETSÉG — TUDÁS NÉPE.

(Ősi földünk neve az ősi nyelven:

KU-MAH-GAR-RI-ES-MÁD

vagyis „a hatalmas, nagy nemzetség földje”, ahol — az ékiratok szerint — ott élt a

MAH-GAR = papi nemzetség, tudás népe és a **HUN-GAR** = a kenyeret adó, földműves nemzetség. A mai Magyarországon egyesülve él e kettő.)

„TE-HAGYOMÁNY” ISMERETE.

Mással — annak magyarázata, hogy miképpen és hogyan rendelte az Úr a Magyar Népiunket a Tudás „megkeresésére, megtartására és hirdetésére.”

A régi népek története, társadalmuk és szellemviláguk tartalma mind sajátos népi — tehát egyéni — tulajdonságokat mutat. Minden népnél más és más formában történik a világ felfedezése. Más a világ teremtsének elképzelése és más formája van a népek Istenhez való közeledésének is. Mondhatjuk azt, hogy „nemzetköziséget” az ókori népek világában nem találunk és ez a fogalom ismeretlen náluk.

A „nemzetköziségnek” éppen az ellenkezőjét fedezhetjük fel, mert minden ókori nép „istentudata” olyan „gondviselést” ismer, amelyik csak az övé. Ez nem önzés és nem egoizmus, hanem a természet-törvény alkalmazásának és elismerésének kénytelen logikája, amelynek értelmében a Nép, Társadalom — mint NEMZETCSALÁD — mindent elkövet fennmaradása érdekében és létezését a saját jövőjének biztosítása érdekében formálja. Annak a változtathatat-

lan Isteni Akaratnak a következménye ez, mely Nemzeteket, Fajokat teremtett és azokon belül kialakítani engedte a nemzeti és népi szokásokat, felfogást, gondolkodásmódot és népi egyéniséget.

Mai világunk egyszerűen csak „mitológiának” nevezi az ókori népek ezen sajátosságát és ezeknek a régi szemléleteknek „lekicsinylése” ellenére is, ezek a „mitológiák” képezik a mai istenszemléletek alapját még akkor is, ha azt „hivatalosan” el sem ismerjük.

A mi Magyar Világunk ősiségének érdekessége az, hogy az a „szemlélet”, vagy sajátos népi tulajdonságunk, amellyel elődeink az ókori társadalmukat kialakították, képezi alapját az életterületben élő más népek társadalmi felfogásának és „mitológiájának”.

Ugyanis a mi ősi szellemvilágunkból — mint kristálytiszt forrásvízből — merítették a maguk által formált változatok alapjait. A mi őseink tudáskincse szolgált „kovászul” a más „istenszemléletek” kialakításához, amelyek szintén magukon viselték — az átformált, megváltoztatott ősi alaptudásunk felfedezhető fénye mellett — az elszájtítást végző népek sajátos tulajdonságait is.

Így lesz a mi istenszemléletünk ősi Isten-Fia — „Ēn Lélek” (En-Lil) a babilóniaknál Marduk, aki már nem „mah-gar”, hanem „bab-il-ani”. Mardukból fejlesztik ki aztán a judaiak Jehovájukat, aki szintén csak a judai nemzetszaládé. Téves az a felfogás, hogy ezek a megváltoztatott „isten-fiú alakok valóban „istenek”. Nem azok, hanem a

nemzet fennmaradásának biztosítékai, az istenített nemzetiesség megszemélyesített hatalmasságai.

A népi sajátosságok és tulajdonságok olyan nagymérvű tudatosításai ezek, amelyekben **nemzettudat saját magát az Isten égi trónjára helyezi.**

Vagyis: ISTENSZOLGÁLAT AZONOS A NEMZETSZOLGÁLATTAL és Nemzetszolgálat nélkül **NINCS ISTENDICSÉRET.**

Ez minden népnél a **TE-HAGYOMÁNY**, melyet ismétlem a mi — sumirnak nevezett — Mah-Gar őseinktől vettek át és átformálták a saját nemzetük érdekéhez.

De miért kellett nekik átformálni...? Miért nem tartották meg úgy — eredetben — amiként a Mah-Gar őseinknél ez meg volt?

Nos ezzel a kérdéssel érkezünk el a Mah-Gar nép Isteni Hívásához és erre a nagy

feladatra történő „elhívásának” megismeréséhez.

A „kovászt” eltulajdonító népek ma is olvasható mitológikus írásai beszélnek „isteni kinyilatkoztatásokról”. Ezeket az „istenlátásokat” azonban olyan régi időre teszik, amikor ők maguk még nem léteztek. A logika tehát azt mondja, hogy ezek az „isteni kinyilatkoztatások” annál a népnél történtek meg, amelyik tudáskincsét „kovászul” használták a többi népek, saját nemzeti létük éltető — legtöbbször „kovásztalan” — eledeleének elkészítéséhez. És így is volt, hiszen a mi őseink magukat MAH-GAR-nak nevezték, ami a mi mai nyelvünkön, annyit jelent: **TUDÁS NÉPE**. Az a Nagy Nép, melynek okosai tudásuk és felemelkedett szellemiségük útján úgy látták meg az Istent, ahogyan azt a TE-REMTŐ nekik sugallta. Ebben az „Istenlátásban” a Tudás Népének Nyelve valóban az **Isten Igéjéül** szolgál, hiszen nincs más nyelve a világnak, amelyik egyetlen szóval ki tudná fejezni az Isten fogalmát, létezését, eredetét és ennek az Isteni Létezésnek emberi aggyal felfogható titokzatosságát — így: **IZ-TEN**.

Ugyanis ebben a szóban — IZ = „Isten-lelke”, amelyik mindenütt ott van. Az em-

berben, gyümölcsben fában, állatban, hiszen mindegyik „más ízű”. És ez a mah-gar „IZ” nem azonos sem a német „Geschmack”, sem az angol „taste” fogalommal, mert a mienk **IZ**... azaz az **Istenlelke**, mely öröktől fogva VAN és csak a mi nyelvünkön érthető már sokezer éve változtathatatlanul és változatlanul. És ennek az **IZ**-nek tartozéka a **TEN** — a nagy csend, az őszállapot nyugalma. A tudáskincsünket eltulajdonító és megmásmító judaiak így írják mitológiájukban: „setéség vala a mélység színén és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett”. (I. Mózes 1, 2.) Ennyi sok szót kell mondaniok arra, hogy megmagyarázzák a mi egyetlen szavunk értelmét — az **IZ-TEN**-t, az ő saját népi „ízük” szerint.

A mi hagyománytanunk 5000 éves írott emlékei úgy mondják, hogy:

„**IZ-TEN** létezésében megjelent a **VILÁGOSSÁG** — mint az Isten Akaratának következménye — **ÉN-LÉLEK** alakban... és **Ő** az **ISTEN FIA**. Isten Lelke az Isten Fia, a fény, a tisztaság, a tudás... és így mondja a Hatalmas: „**ÉN-LÉLEK**”. Tehát a Fiú is **AZ ISTEN**...**ÉN**... a Fiú és az Atya azonos, **EGY**... így leírva az ékíratokon 3000

évvel azelőtt, ahogy a vérünkől lett Jézus Urunk is mondta: „**Én és az Atya egy vagyunk**” (Ján. 10, 30.)... és „**én vagyok a világ világossága**”. (Ján. 8, 12.)

De a valóságos „Istenfia” nem kellett a többi népnek. Nem fogták fel ennek az „istenlátásban” lévő „**ATYA-FIÚ EGYSEG-NEK**” viláгурalmi és univerzális hatalmát, mert nekik nem a lelkek megnyugtására, hanem az emberek felett való uralmat elősegítő és biztosító istenszemlélet megszemélyesített hatalmasságára volt szükségük. Így született meg náluk az **istenített nemzetiség** Istenalakja, mely — ismétlem — más népek feletti politikai uralmat biztosított nekik. Így ez a „nemzeti Istenalak” nem más, mint a **politikai hatalomra való jutás népnevelő eszköze**.

Hosszú ezredek és századok jelzik ezeknek a „politikai istenszemlélettel” rendelkező népeknek földi diadalát és más népeken való uralkodását, míg ugyanakkor az Isten Fiában bizakodó Mah-Gar- nép sorsa a pusztulás, a vándorlás. Ősi otthonai, Istenházai felégetve maradnak mögötte. Aranya, földi java a támadó és gyilkoló népek zsákmánya lesz. Minden anyagi kincse, értéke elvész...

Csak egy marad meg, amit visz a Nép — a Nagy Mah-Gar Nép — és ad tovább apáról-fiúra... és ez az **ÖSI TUDÁSKINC**s az a szent hagyomány, hogy az Isten Fia majd megjelenik úgy, amint sok ezer éve írva van — anyagi formában — emberben — mint „**ÉN-ANYAG**” (ÉN-KI) majd akkor, amikor „eljött az idők teljessége”.

És így is történt.

Eljött az Úr — az Isten Fia, aki EGY az Atyával.

Eljött a Mah-Gar Nép testében és azt mondta „Azért jöttem, hogy megkeressem és megtartsam azt, ami elveszett”. (Lukács 19, 10.)

Az Úr eljövetele — Népénél — a hivatásra rendelés betöltésének jele. Az a Nép, amelyik a Tudás Népe nevet viselte évezredek óta és hitte, tisztelte az Isten Fiát, tanította létét s várta eljövetelét — megszenteltetett hitében azzal, hogy vérével öltött testet az Isten Fia. És ez a nép sohasem akart más népek felett uralkodni. Hirdette az Istent Igazságot. Hitt az Isten Fiában és várta megérkezését. Ebben a hitben vállalta a keresztre feszítéseket, a pusztítást, az otthonának elégetését... de **HITT**... és sohasem hirdette azt, hogy az **Isten-Fia** neki olyan, mint a ba-

bilóniak Mardukja, a judaiak Jehovája, aki azt rendelte itt is és ott is „kiválasztott népének”, hogy a más népeket irtsa ki. Ilyen hagyomány és ilyen istenszemlélet a Mah-Gar Népnél nem létezett.

A Mah-Gar Nép fiai az Istenfiúság tudatával őrizték a Tudást és hirdették az Igét mindenütt, amerre jártak. A Mah-Gar Népi öntudat az istenfiúság tudata volt. Istennük: az Igazságos Egyetlen és nem az istenítetett, önző nemzetségtudat hatalmassága.

És amikor a „más népek” sovinizmusa már istenné tette az önzést, a saját hatalmának istenesítésével s a leigázott népek „istenszemléleténél” erősebbnek mondván a saját istenített nemzettudatát — akkor lett emberre az Isten-Fia a Mah-Gar nép vérével és éppen azon a földön, ahol az önzés is és a kegyetlenkedés is a legnagyobb volt.

A Mah-Gar Nép fiai megismerték és követték. Más népek nem értették és amikor cáfolhatatlan igazságaira választ már nem találtak, elhatározták, hogy „megölik”. mert csak embernek tartották.

Aztán amikor Ő legyőzte a halált — megijedtek. Az „ösi Igazság” meghamisításának vádja és a hamisság bukása volt az Istenfiú

feltámadása. Most igazolódtak be legjobban azon szavai, mellyel a „hazugság, a hamisság gyermekeinek” nevezte a zsidókat akkor, amidőn **nem ismerte el „istennek” az istenné tett nemzettudatukat.** (Itt János evangéliuma 8. rész 44. versét említem, melynek fordítása helytelen. Az eredeti szöveg értelme így hangzik: „Ti a hamisságból eredtek és hazug érdekeitek kívánságait akarjátok teljesíteni. Emberölők voltatok kezdettől fogva és nem álltok az igazságban, mert nincsen bennetek igazság. Hazugságotok a ti tulajdonságotok s hazugok vagytok úgy éppen, mint atyáitok.” Senki se feltételezze a tökéletes emberben élő Isten Fiáról azt, hogy az „ATYA” fogalmát „ördögre” vonatkoztatta. Ő nagyon jól tudta, hogy „ördög” az Isteni Örökkévalóságban nem létezik, hanem a földi, emberi rosszasság az ördög maga.)

Ezekből a szavaiból meggyőződhetünk arról a szándékaról, mely szerint az „**istenített nemzettudati hatalom**” helyébe a mindenkiről gondoskodó, szerető Mennyei Atya Gondviselő Kegyelme akarta visszahelyezni. Ez nem nemzetköziség, hanem a „nemzetcsaládok” visszavezetése a valóságos EGY Istenhez, a nemzetcsaládok szokása és sajátos

egyénsége szerint. Ezért mondja: „adjátok meg a császárnak azt, ami a császáré és Istennek, ami Istené”. Ezért küldi tanítványait mondva: „amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek Titeket”. (János 20, 21.)

De a hamisság felfedezte az Igazság áldott következményeit és Kajafás ezt így fejezte ki: „**Ha az Ő emléke fennmarad — az Ő Népe magára talál**”... vagyis akkor a Tudás Népe hirdeti az Ige Igazságát mindenütt — az Úr rendelkezése szerint.

És az Ő népe magára talált.

Péter Apostol Babilon-i Egyházán keresztül vitte mindenüvé az Úr Igazságát és Törvényét.

Ez ellen az Igazság ellen tört Saul rabbi — a keresztények mai Szent Pálja. Ideológiájával még jobban felfokozta a zsidóság „**istenné tett nemzettudatát**” akkor, amidőn az Urat a judaiak Messiásának nevezte ki, megerősítve ezzel a jehovai „**kiválasztottság tanának**” pilléreit. A judaiak által formált római judai-kereszténység kanonizálta e „messiási ideológiát” is és Saul „azon bünbaki teóriáját” is elfogadta, amivel a judaiak azon gonosz szándékát, mellyel az általa embernek hitt Isten-Fiú életére törtek – bitófára szögez-

ve Őt — egyszerű „áldozatnak minősítette — a „bűn eltörlése” végett.

Ha így egymásra tesszük e szintézis adatait, szinte hihetetlen az, amit látunk.

„AZ ISTEN” helyett az istenített nemzet-tudat van szentesítve, de csak a judaiak részére.

Más népek hazafiasságát, nemzetszeretetét a judai-kereszténység nem tűri. A Mah-Gar vérrel emberré lett Jézus Urunkat — zsidónak nyilvánítva — a judai istenített nemzet-tudathoz csatolja a judai-keresztény teológia és az ősi időktől fogva Igazságként hitt, univerzális „Istenfia-tant”, egyetlen nemzet érdekének fejlesztésére és világuralmi hatalmának gyarapítására „messianizmussá” süllyeszti. A római egyház nemzetköziséget hirdet. A nemzetiséget írta, de a judai nép nemzet-tudatát „isteni kiválasztódottságnak” tudja, tanítja és szolgálja.

Támadnak Origenészek, Nestorok. Sokan rájönnek a hamisításra. Ezek azonban eretneknek nyilvánítva, vagy a boszorkányégetések, inkvizíciók áldozataiként tűnnek el s lassan már Gallileik is alig akadnak. Így haladunk át az évszázadokon. Semmiképpen sem lehet tehát véletlennek, vagy indokolat-

lannak minősíteni például Muhhamad lelki forradalmát, aki észrevette, hogy a judaiság és judaikereszténység uniója minden nemzetet lelki szolgátságba visz, ahol a nemzeti öntudatot a judaiságot feltétel nélkül szolgáló „egyház-tudat” helyettesíti be. Muhhamad okos volt és tökéletesen megcsinálta ugyanazt a nemzettudat-istenítést az arabok részére, mint amit a judaizmus saját maga érdekének szolgálatára kialakított. És a nagyszerű ebben a munkában az, hogy még időben tette. Amikor a népek még nem voltak be-szervezve mind a mózesi iga jármába. Így született meg az Izlám istenített nacionaliz-musa és ennek ereje napjainkban is mutatja, hogy méltó ellenfele a judaizmusnak.

Aztán a középkori „újraszületési szándék” (renaissance) próbálkozott a módosítással, de csak „reformációk” alakultak ki, ahol a római eredetű judai-kereszténység hamisságát a jóakarató reformátorok szándékozták „igazsággá” változtatni. Minthogy azonban az ősi „Isten-Fia Tant” nem ismerték, csak annyit értek el, hogy a „római egység” szerte-szét esett. Ma ez a Sauli ideológiára épített judai-kereszténység öt nagy felekezetbe és 272 szektába van szétszakadva és annak

ellenére, hogy a hivektől „nemzetköziséget” követel — a nemzeti eszméket és megmozdulásokat ellenezve — minden felekezetet „a felekezeti öntudatot” hirdeti. Így a „nemzetköziség és nemzetietlenség” állapotát megteremtve — a „felekezetiség sovinizmusa és érdekképviselője” lép az Isten által teremtett nemzetsaládok helyébe s helyettesíti be a „nagy családi és faji szeretetet” a heterrogén lelkületű és nemzetközi „egyházi érdektudattal.”

Ennek eredménye az, hogy a római egyház magát „egyetlen üdvözítőnek” hirdeti. Hogy a „protestáns” felekezetek is csak az „önös egyházi érdek sovinizmusával” élnek. Mind-egyik azt hirdeti, hogy „az ő egyháza, jobban mondva, — csakis az ő egyháza” a Krisztus valódi gyülekezete. A többi nem az. A sovinizmusnak pedig ma meg van a mértékegysége azokban a mamut-tőkében és hatalmas vagyonban, amellyel ezek a „krisztust mindennap megfeszítő, vagy bűnbocsá-natra használó” judai-keresztény egyházak magukénak tudnak.

Láthatjuk a célt. **Eltörölni minden faj és nemzet nemzeti öntudatát. Beolvasztani őket a nagy nemzetközi judai-kereszténység egy-**

ház-kohóiba, hogy a nemzetsaládjával nem törődő, sokszor annak kárát szolgáló, de „judai-keresztény egyháztudattal” rendelkező nemzetközi polgár kerüljön ki az új öntvényként, aki fajtáját, nemzetét megtagadja ugyan (legfeljebb csak a nyelvet beszéli) — de a judai nép istenített nemzettudatát és isteni kiválasztottságát nemcsak elismeri, de „judai-keresztény egyháztudatával” szolgálja is.

Hát éppen ilyen „nemzetközi polgár” az a magyarul beszélő is, aki a Magyarország érdekei elé helyezi judai-kereszténységének szolgálatát. Aki a judai-kereszténység felvételét a Magyarország „megmentésének” hirdeti és semmit nemzetsaládjáért nem tesz, hanem „magyar nyelven” szolgálja judai-keresztény egyházának érdekeit — sokszor bizony a Nemzet kárára. Ezeknek nincs „**nemzettudatuk**”, hanem csak „magyarul éneklő felekezet-tudatuk”. Hűségük sem a Magyar Nemzethez köti őket, hanem az Úr Jézus felé való igyekezetükben „**hűséggel szolgálják**” azt a judai-egyházat, melynek szellemi tartalmát nem ismerik. Azt hiszik, hogy az Úr felé mennek és nem veszik észre, hogy a feléje vezető úton az egyetlen bezárt kapu maga az

a judai-keresztény egyház, mely nem a Világ Világosságát hirdeti, hanem a „zsídók messiását”, és ez nem az ősi Isten-Fiú Tan, amelyet az 5000 éves írott bizonyítékaink szerinti „Isteni Kinyilatkoztatások” hirdetnek.

A Magyar nyelvű judai-keresztények legszébb nemzeti tulajdonságukat — a HÜSÉGET — tehát nem az Úr Jézusnak adják, hanem tudatlanul és bután dicsőítik és magyar faji hűséggel szolgálják — a judai-kereszténységükben — a zsidóság istenített nemzettudatát, amelynek egyik tartozéka a Messiás.

A mi Urunk Jézust pedig Messiásnak senki sem nevezheti, mert Messiás — nemzetpolitikai méltóság, amelyik csak a judaiaké. Ugyanis egyetlen más nép nemzettudatában sem találkozunk Messiással, vagyis olyan istenített személlyel, akinek csakis az az egyetlen feladata hogy világhatalmi hatalomra emelje azt a nemzetet, amelyből származik.

Az ide vetett Magyar Hűség tehát a „kutyák elé vettetett”, mert az Úr Jézus — a Világ Világossága nem a judai nemzetség fia.

A Mah-Gar nép vérével testet öltött MEGTARTÓ Ő.

Az Ő Hatalma nem változtatható politikai uralommá, mert az Ő Igéje az IGAZSÁG és nem a judai-messianizmus politikájának huncutsága.

* * *

Ezzel elérkeztünk a feltett kérdésre való feleletadás legbelsőbb tartalmához... Azt kérdeztük, hogy miért kellett megváltoztatni így az ősi Isten-Fiú Tan Igazságait...?

Most láthatjuk, hogy azért, mert ha az Úr Népe tovább is hirdetheti az Úr Jézus Igéjét, akkor

minden istentől teremtetett nemzetszalád — az ő sajátos adottságaival és a maga egyéni módján megy a Szerető Mennyei Atyához azon az „EGY ÚTON”, amit az Isten Fia jelölt ki, amidőn mondta: „Én vagyok az ÚT, az IGAZSÁG és az ÉLET”.

Ha nem változtatja meg ezt a judai-kereszténység, akkor minden nemzet saját nemzeti öntudatával, saját hagyományaival, múltjának és őseinek tiszteletével biztosan megy — a tiszta hagyomány-tiszteletével — az Úr Jézus felé.

A változtatással minden út a judai nemzettudat szolgálatára kötelez. Népi, nemzeti

sajátosságok éppen úgy nem léteznek, mint nemzetesaládi öntudat sem. Csak egy hagyománytisztelet kötelező minden nemzetesalád részére: az ó-tesztamentumnak nevezett könyvbe sűrített judai hagyományok vallásos kegyelettel való ápolása, mert ezt a judai-kereszténység fanatizmusa, minden nemzetesalád részére, követendő és kötelező „Isten Szavának” tanítja.

Igy vált az ősi **TE-HAGYOMÁNY** — egy csaknem 2000 éves fondorlatos hamisítással és változtatással a judai nemzetesalád istenített nemzettudatának szolgálójává.

Pedig oly egyszerű a megoldás. Oly egyszerű a visszatérés az ősi **TE(men)-re** való visszaállással. Ugyanis ez a fundamentum erős és biztos, mert az ékíratokon leírt „Isteni Kinyilatkoztatások”-at **MAGA AZ ÚR JÉZUS ERŐSÍTETTE MEG** azzal, hogy megismételte az ott írottakat.

Nem vagyunk mi az egyedüliek, akik erre az erős fundamentumra való visszaállást követeljük. De — miután ez a fundamentum maga a Mah-Gar vérrel testet öltött Isten-Fia, az Úr Jézus — a judai-kereszténység mai igyekezete az, hogy magát a fundamentumot szórja ki. Ezért található a római szent

zsinat jegyzőkönyvében az a megállapítás, hogy az eddig hirdetett és az Úr Jézusnak tulajdonított „Világmegváltást”

nem Ő végezte el, hanem a judai nép, amikor a rabszolgaság földjéről (Egyiptomból) kivonult. (Lásd: Ec. Zsin. Jegyzőkönyvei a „Hitben való Megerősítés” könyvében.)

* * *

Testvérem, ki olvasod e sorokat, elmélkedjünk együtt. Keressük együtt az Igazsághoz vezető utat. Keressük együtt a kibontakozást, a lehetőséget arra, hogy Magyar Nemzetünket is és Jézus Urunkat is hiven szolgáljuk.

Ha szavainkat mérlegre teszed, belátod biztosan, hogy igenis van kibontakozás. Van a Magyarorságnak jövője Trianon és Helsinki halálös ítéleteinek ellenére is. Azt kérdezed, hogy mi a teendő...?

Ezt megmutatja a Magyar Nép részére az ősi

SI-HAGYOMÁNY

Úgy mondtuk, hogy **SI** = „az égi hatalomtól nyert láthatatlan fejké... a Tudás Ma-

ga". (Innen eredő szavak: si-sag, si-igi – süveg.)

Így az ősi — sumirnak nevezett — Mah-Gar nyelvünk SI szava mondja meg a teendőt így:

A Mah-Gar Nép a Tudás Népe... tehát vissza kell térnie az ősi tudás színvonalára. Meg kell ismernie az ősi hagyományt, a „sumir bibliának” nevezhető tudáskincsünket, melyet 5000 évvel előttünk foglaltak írásba okos papjaink. Ez a tudáskincs szabadít meg minket a judai hamisításoktól és ezen másítások alapján keletkezett judai-keresztény hamisítanoktól.

A SI-HAGYOMÁNY — s Tudás Hatlama, mely szerint

a Magyar Népnak be kell tölteni ősi hivatását, amire rendelve lett. Vagyis:

- 1.) visszaszerezni az ősi tudáskincset,
- 2.) az ősi hagyományokat vallásos kegyelettel ápolni és azokat, mint a Mah-Gar nép vérével emberi testet öltött Jézus Urunk által megtisztított és újra értelmezett, betöltött TÖRVÉNYT kell hirdetnie.

3.) A Magyar Nemzetcsalád nemzeti öntudatát kell feltámasztanunk és a Jézusi kötelezettség teljesítésére képessé fejlesztenünk. Ez pedig nem olyan, mint a judai — mely a többi népek feletti uralomra törő nemzettudatát isteníti.

A Magyar Nemzettudat — az Úr Jézus Népeének magára ébredése abból a célból, hogy az Ige hirdettessék tisztán és igaz módra mindenütt. Abból a célból, hogy az Úr Jézus Istenfiúsága — az Ő isteni lénye elismertessék. Hogy a hívők lelkiségébe visszatérjen az az Istenfiú, aki „EGY AZ ATYÁVAL”... tehát Isten maga is.

Ebben a magyar Nemzettudatban tehát nem a „nemzettudat nyer istenesítést”, hanem az istenfiúság és feladatra elhívás valósága igazolódik, hiszen ebből a tudásra és tanításra elhívott népből öltött testet az Istennek Fia. Az — aki azonos, aki „egy” magával a csodálatos hatalmú, láthatatlan és létező EGY IGAZ ISTENNEL.

Így válik ennek a nemzettudatnak fundamentumául maga az Úr Jézus, aki itt a föl-

dön mah-gar testtel lett ember és éppen ezért az Ő isteni lénye a Magyarok Istene.

Ez nem sovinizmus és nem a nemzettudat istenítése, hanem az Úr által az „Ő népének” előírt istenszolgálat vállalása.

Így lesz a Magyar Nemzetcsalád nemzeti öntudata annak a valóságnak az együttes elismerésévé, mely szerint ezt az istenszolgálatot az **EGÉSZ MAGYAR NEMZETCSALÁD** vállalja.

Tehát magára ébred az Ő NÉPE, amelyet évezredek során pusztított, rontott, sanyargatott a hamisság ereje, egy „istenné tett másik és hamis nemzeti öntudat” — de csak azért, hogy a valóságos Isten — az ATYA-FIÚ hatalma helyére a saját nemzetségének tiszteletét tegye.

Az Úr — a **MAGYAROK ISTENE** — azonban nem hagyta el azt a népet, amelyet az igazhirdetés feladatával megbízott.

Velünk van Ő és erőt ad nekünk, hogy a tudás megtisztításáért és visszaszerzéséért indított megújulásunkban — a Magyar Kulturforradalmat — saját magunk lelkiiségének megtisztításán kezdjük.

* * *

Az Út és Cél így előttünk áll.

Szükséges azonban pontosan lerögzíteni a munkatervet, amivel a **SI-HAGYOMÁNY — A TUDÁS** — újra birtokunkba kerül. Ez egyidejűleg

A Magyar Egyház „felvilágosítási” programja is, az alábbiak szerint:

- 1.) Tudása és tudatosítása annak, hogy a Magyar Nép és Nyelv Árpád subar-subur-szabir törzsének véri örökségként — az **emberiség legősibb fájának leszármazottja és az emberiség legősibb nyelvének tulajdonosa**.
- 2.) Tudása és tudatosítása annak a ténynek, hogy a mezopotámiai nagy térséget az Eufrátestől az Indusig uraló — pártos-szkitának nevezett — elődeink magukat a názáreti sabar-samar népből született Jézus Urunk Népének vallották és mint „Jézus Népe” részt vettek az Úr Igazságának és Törvényének hirdetésében. Ők voltak a Jézus-hitűek és anyaszentegyházuk, mint Jézusi alapítás, Péter Apostol Babiloni Gyülekezeti Szervezetén át hirdette az

Igét és élte a Jézushitű életét, amit Árpád Népe is magával hozott.

3.) Felismerése és tudatosítása annak a történelmi ténynek, hogy a Kárpátmedencétől a Kaukázusi térségen át — a Káspi tengervidéket is magába foglalva — a mezopotámiai deltavidékig, beleértve a mai Palesztina — (akkor **Palastu**-nak nevezett) területét is — mindenütt **MAGYARFAJÚ NÉP** lakott, mely magát a Hatalmas **KUN-MAH-GAR NÉP**-nek nevezte és a mai történészek által megnevezett „őshazai” vidékek mind ebbe tartoznak. Ezen a területen a nép ugyanazt a Mah-Gar (ma sumirnak nevezett) nyelvet beszélte különböző tájszólásokkal, mint amit az ékiratokon és az Árpádházunk uralkodásának Kr. u. 10—12. századból eredő írott nyelvemlékeinken találunk.

4.) Kikutatása és felderítése annak a valószínűségnek, hogy az eddig „görögnek” tartott bizánci nyelv, melyet az **AR-SÁK-Vérű** és pártos származású bizánci császárok honosítottak meg — nem a Mah-Gar nyelv egyik változata-e...?

Utalunk itt Moravcsik azon megállapítására, mely szerint: „A bizánci nyelv kutatása még nagyon hiányos... hiányzik a bizánci nyelv leíró és történeti nyelvtana... nélkülözzük a bizánci görögség szótárát is”. (Moravcsik: Bevezetés a bizantinológiába, Tankönyvkiadó, Budapest 1960. 66. oldal.)

Miután Dr. Aczél bizonyítja ennek a „görögnek” nevezett nyelvnek a magyarral való azonosságát — a subarsabir elődeinknek Bizánchoz való eddigi kapcsolata, az „azonosság”, vagy „rokonság” alapján, újra átértékelendő.

5.) Végezetül pedig végérvényesen ki kell söpörni a Magyar Nép szellemvilágából a „finn-ugor rokonságnak” nevezett hamisant, mely hamisítás bizonyítását megtaláljuk a „Káldeától Ister-Gamig” című könyv 121. oldalán. Tudnunk kell azt, hogy erre az „elméletre” a judaikereszténységnek azért volt szüksége, hogy a csaknem másfélezer esztendőn át „istenített judai nemzettudatot” végérvényesen győzelemre vigye. Ugyanis, ha az emberiség legősibb népe és nyelve — magyar — a „finnugoroktól”

ered, akkor már nem is létezik a „tudás népe”, akitől el lehetett tulajdonítani a tudáskincset.

Ez az egyetlen magyarázata annak, hogy a judai érzésű Picollinimi, mint II. Pius pápa, iszonyú nagy erővel igyekezett a Magyar Nép származását az északi zónák felé terelni (holott semmi köze és kapcsolata a magyarsággal nem volt) és éppen abban az időben, amikor a gúnyolódó zsidó rabbik már egész biztosnak vették, hogy „Jézus Népe” már el van pusztítva. Ez a hiedelem nyilvánul meg aztán Tróki Izsák írásában, szintén abban az időben, amikor II. Pius „finnugor elmélete” könyvalakban is kiadásra kerül a Cosmographia-ban. (1548, Róma.) És így hangolódik össze a judai-kereszténység a valóságos judaizmussal arra a kizárólagos célra, hogy a magyarság ősi származásának igazságát a hivatalos tudományból és közvéleményből kitörölje és a judai-keresztény neveléssel megsemmisítse a Magyar Népnél a még fel-felvilanó származástudatot. (Emlékeztetni kívánom az olvasót Tróki Izsák írására, aki így ír: „A názáreti Jézus vallását követő magyarok most kiestek a méltóságukból, mert már idegen királyok uralkodnak rajtuk”. Mi tud-

juk, hogy ezek az „idegen királyok” mind a római judai-kereszténység „felkentjei” és megbizottai voltak.)

* * *

Elmélkedjétek Testvérek és e szavak alapján vegyétek számadásba a Magyar Múltat.

Ebben a Pártos Birodalom története őstörténetünk legérdekesebb szakaszát képezi éppen azért, mert a Jézusi magvetésnek itt volt a legbővebb aratása. Miután innen szakadtak ki a jászok, az avarok és Dentu-mahgaria népe is, akik a Pártos Birodalom államvallást, a Jézusi-Péteri hitet vallották és hitték,

az Úr Jézus, mint Mah-Gar-Ember-Fia — Népeinek történelmétől el nem választható.

Ő nem „csak” vallási tartalom, hanem Isteni fiának lelkével Mah-Gar testet öltött valóságos ember, aki életével, beszédjével, tanításával és Törvényével Népe történelmében a legfontosabb fejezeteket alkotta meg.

Ne felejtsetek el, hogy

a judai-kereszténység azzal okolta meg a judai népnek más népek felett való uralmát és „kiválasztottságát”, hogy a **vérünkéből lett Isten fiát zsidó-fajúnak tanította és hirdette.**

Csakis Jézus Urunkkal sikerült annak a népnek részére, melyet az Úr „hazugnak és hamisnak” nevezett, a világ összes judai-keresztény népei felett uralkodó „nemzetiségi ideológiát” kialakítani.

De az Úr Jézus nem volt judai. Ő a Mah-Gar népből született, a mah-gar nép vérével és testével járt emberként a földön, így hamisítás ez a judai ideológia.

S ha Ő a mienk, akkor a Magyar Nemzetiség hivatásra való rendelése nem lehet kétséges.

Minket — a Magyar Nemzetcsaládot — az Úr munkára választott ki. Magyar történelemmé tette azt a feladatot, amit adott nekünk és ez az Ő Törvényének hirdetése, tanítása és alkalmazása. Ezért nem hagyott minket elpusztulni annak ellenére, hogy megérdemeltük volna, hisz csatlakoztunk azokhoz, akik az Isten-Fiából, a Magyarok Istenéből, „bűnbakot” csináltak és egyszerű „bűnbocsánati alanyként” használtuk Őt is és emlékét is.

Kezdjünk hát a munkához. A Magyar Nemzetcsalád Istenszolgálatának Szent Öntudatával tömörüljünk az Ő követésében. Fogjunk össze és Tudásunk hatalma majd

megadja a Magyar Nemzetcsalád részére a **SI-Hagyomány diadalát, — a „láthatatlan korona ékesítését”, amely nekünk az Úr áldása, magunkra ébredésünk, Nemzetcsaládi erőnk, tudásunk és igazságunk glóriája és majdan az Ország is — a mi Földünk — a Kárpátmedence, amelyet Ő nekünk ígért és adott.**

* * *

A Magyar Egyházban való összeállásunkban vegyék hát így át és tudatosítsátok magatokban a

PA-IDEOLÓGIA szent kötelességét, a

TE-HAGYOMÁNY igazságának iszonyú erejét és a

SI-HAGYOMÁNY tudáskincsének uralkodó hatalmát.

Ha ez a három összetevő a Magyar Népből tudatosul, akkor a Magyar Nemzetcsalád el van készítve hivatásának betöltésére, amit el kell végeznie. Ezzel a tökéletességgel pedig hivatásában viszonyeri ősi vezetőszerpét korunk felfogása szerint. Tehát most nem

a „szkiták királyi törzseként” vezet, hanem mint a Jézushitű nemzetcsaládok PA-TE-SI-je, az Úr Jézus által megerősített 5000 éves írás rendelkezése szerint indul az új ezerévre, az 5000 éves szentírást betöltve így:

„ÚR OLTÁRA VAGY TE — EMELD FEL A FEJED”!

* * *

Eddig van az írás és ez nem egyszerű üzenet. Nem felhívás és nem tudományos felvilágosítás.

Ez a Magyarság SZENTIRÁSA.

* * *

Látjátok tehát, hogy hagyománytanunk az ősi múltból ered és annak ellenére, hogy a létünket veszélyeztető ellenségeink éppen e hagyományok megmásítására, vagy elnémitására törekedtek, mégis világosságra került annak igen sok része.

Az Úr Jézus megjelenése és igehirdetése éppen ennek az ősi és az „örök-élet” ideológiára alapított tanításnak a megerősítését és

megtartását végezte el. Azonban az Ő szavai, tanításai nagyobb részükben hiányoznak és csak azoknak egészen kis töredéke érkezett hozzánk az evangéliumokon át. De az eredeti szövegek fordításainak „saulizálása”, vagyis judai-keresztényi értelmezése és — sajnos — nagyon sokszori kifordítása, beszúrások és az Úr által sohasem mondottak odairása, sokszor értelmetlenné teszik a „Világ Világosságának” emberi szavait és így születtek meg az u.n. „Jézusi parabolák”.

Mivel az Úr az Igazságot jött megtartani, nem beszélt értelmetlenül, hanem mindenki által érthetően. Az evangéliumi érthetlenség és ellentmondások tehát nem Tőle erednek.

Hasonlóképpen nem nevezhető „Jézusi módszerűnek” az Új Szövetségnek nevezett bibliai könyv összeállítása sem. Ugyanis az Úr kifejezetten Péter Apostolt bízta meg utódjául. Az Úr Jézus ezen parancsának teljesítése nem történt meg az Új Szövetségnek nevezett könyv szerkesztésénél, mert itt a főszerepet SAUL RABBI kapta. A Pál Apostolnak nevezett Saul Rabbi missziós munkájának leírása tölti be ezeknek a lapoknak majdnem a felét. Máté és Lukács evangéliumainak szelleme is azonos a sauli tanítással, va-

gyis a földi jólétünk biztosítása érdekében „feláldozott” „bűnbocsánati bűnbak” Jézus Urunkkal való azonosításával.

Péter Apostolról azonban alig valami.

Tehát a „főpásztor”, akire az Úr a nyáját bízta, az csak igen mellékes szerepet kap az Új Szövetségben, pedig ennek, az Urral kötött „vérszerződésnek” Péter résztvevője és „szövetségi tagja” volt. Péter Apostol tanítása nekünk fontosabb mindennél, mert általa mentődtek át ősi hagyományaink. Ugyanis az eljudaisított és „messiánizmussá” változtatott judai-keresztény ideológia tudatosan hagyja el, vagy másítja meg az ősi Mah-Gar hagyományok Jézusi kijelentéseit, megerősítéseit és megtartásait.

Ezért kell Péter Apostol Tanításaival megismerkednünk és — Saul „nagysága” érdekében lekicsinyített és leértékelt — **főpásztorunk valódi alakját** úgy meglátnunk, miképpen az a mi Urunk bizalma szerint volt.

Péter Apostol Tanai

Így mondta Péter:

**„NEKÜNK AZ IGE ÉS A TÖRVÉNY —
JÉZUS”!**

PÉTER APOSTOL TANAI

A Jézusi Igazság Megtalálásának kegyelmes áhitatával fogunk hozzá e tanok közléséhez, melyek valóságban az **Úr Jézus által alapított Egyház fundamentumai**... vagyis a **MAGYAR HIT ALAPJAI**.

A Péter Tanok megértéséhez szükséges az elnevezések **helyes értelmezése**. Szaknyelven mondva — ennek a tanításnak is megvan a maga „vocabulario”-ja. Így:

1.) Az Úr Jézus is és Péter is különbséget tesz „izraelita” és „judai” között, minek következtében

izraelita elnevezés alatt nem értendő judai — azaz zsidó.

2.) Amikor Péter a „**TÖRVÉNY**”-ről beszél — **magát az Úr Jézust és az Ő tanítását érti** és sohasem a mózesi törvényt, vagyis a zsidókét.

* * *

Péter Apostol „KÜLDETÉSI KIJELENTÉSENEK” töredékei

(Az alábbiakban közölt Péteri Tanításokat valóban Péter szájából elhangzottaknak

ismeri el a Kr. u. 180-ból származó Gnosztikus Herakleon és maga Origenes is.)

„Az Úr szól feltámadása után nemzettestvéreikhez:

Tizenkét tanítványt választottam számotokra, mivel méltóknak találtam őket, (...) hogy világgá küldetésekkel a földkerekségen hirdessétek az embereknek az Evangéliumot, azért, hogy van egy Isten, azáltal, hogy a belém (Jézusba) vetett hit által kinyilatkoztatassátok a jövődőt, azért, hogy akik meghallják és hisznek, megmentessenek.

* * *

Ismerjétek be tehát, hogy Egy Isten van, aki mindennek kezdetét alkotta és aki a Vég felett rendelkezik. Aki láthatatlan, de mindent lát. Aki megfoghatatlan, de mindent átfog. Aki igénytelen, de mindenkinek szüksége van Rá. Akinek akaratóból létezik a felismerhetetlen, a mindig létező, az elmúlhatatlan, a más által nem teremtet, aki szavának hatalmával minden teremtet.

Ezt az Istent ne tiszteljétek görög módra. Mert (a görögök) tudatlanságba sodródva az

Isten ismerete nélkül anyagból, amelyek használata felett nekik teljhatalmat adott: fából és kőből, ércből és vasból, aranyból és ezüsből, a használatukra szolgáló anyagokból — alkottak; abból, ami létüket szolgálja, készítettek és ezt tisztelik. Azt is, amit Isten eledelül adott nekik; a levegő szárnyasait, a tengerben úszót és a földön csúszót. A földműves négy lábú barmán kívül a vadat, ürgét és egeret, macskát és kutyát és majmot és ezeket tisztelik. Azután élelmüket áldozzák, halottat a halottnak, miként isteneknek és ezzel hálátlanok lesznek Istennel szemben, mert ezek által megtagadják létét.

De ne tiszteljétek az Istent zsidó (judai) módra sem. Mert ezek is — azon csalárd kábulatukban, hogy csak egyedül ők ismerik az Istent — tudatlanok. Mert angyaloknak és árkangyaloknak szolgálnak, meg a hónapnak és a Holdnak. És ha a Hold nem világít, nem ünnepelik az u.n. első szombatot. (Sabbath)”

(A felsoroltakból kivehető, hogy Péter úgy bírálja a zsidók hitének tudatlanságát, hogy az Istent dicsérni nem az Újhold tiszteletével, sem a kovásztalan kenyerek nap-

jával, sem a sátoros ünneppel, sem a „nagy engesztelő nappal”, hanem szeretettel és imádsággal kell.)

* * *

Ezért tanuljátok és őrizzétek meg tisztán és szent-tanként mind azt, amit átadunk Nektek.

Ezzel Istent tisztelitek az új módon — a Jézus által.

Mert a görögök és zsidók böleselete elavult. Azért hát Ti vagytok a „harmadik nemzetség” — az Urat új tudással tisztelő Jézus-hitűek.

AZ ÚR JÉZUS MAGA AZ IGE ÉS Ő A TÖRVÉNY IS!”

* * *

Az olyan lélek, aki törekszik, közel van Istenhez.

Gazdag az, aki sokakon könyörül meg és Isten követésében ad abból, amije van. Mert Isten mindenkinek mindent megadott abból, amit teremtet. Ezért gondoljátok meg, ti gazdagok, hogy szolgálnotok (adno-

tok) kell, mert többet kaptatok, mint amire
szükségetek van. Lássátok be, hogy mások
hiányában vannak annak, amiben fölöslege-
tek van. Szégyeljétek magatokat, ha idegen
javakat tartotok meg. Kövessétek Isten nagy-
lelkűségét, akkor nem lesz senki sem szegény.

* * *

AZ EGYHAZALAPÍTÁS

Nyilvánvaló, hogy a Péteri-Egyház ala-
pítója az Úr Jézus (Mt. 16, 18.) és Ő nevezi
ki Pétert Egyháza főnökévé. A tizenegy
tanítvány részére utolsó utasításait és ren-
delkezéseit valahol Gallileában a „hegyen”
adja, (Mt. 28. 16.) ahol tanítványai utoljára
látták Őt a feltámadás után.

Kövessük most Péter útját.

Gallileából Jeruzsálembe tér, ahol meg-
kezdí az evangélizációt a zsidók között,
de a nagy szynhedrium többször bebörtö-
nözi és Péter eltűnik Jeruzsálemből. Több,
mint tíz évig nem tudunk róla semmit, de
Kr.u.40-ben Sziria fővárosában, Antiókiá-
ban, alakul meg az első egyházközösség,
amelyik mentes a zsidóságtól. Zsidókat nem

nevezik a rómaiak **pogánykeresztényeknek**
és a „názáreti vagy gallileai” elnevezés he-
lyett ezekre használják először a „chris-
tiani” nevet és ezzel különböztetik meg az
ide tartozó Jézus-követőket a Jeruzsálemi
központ **zsidó-keresztényeitől**.

Ahogy Jeruzsálem lett a központja az
evangélium zsidók között való terjesztésé-
nek, úgy Antiókia a kiindulási pontja a
nemzsidók Jézus-hitének és innen indult ki
— Péter vezetésével — az a törekvés, **hogy**
**a Jézus-hit teljesen megszabaduljon a szük-
keblű zsidóság bilincseitől**. Már erős az
Antiókiai gyülekezet az első apostoli gyű-
lés összehívásának idején — Kr.u.47. évben
— és ennek a zsidómentes gyülekezetnek a
hatalmára támaszkodik Péter Apostol, ami-
kor szembehelyezkedik Saul-Pál és Jézus
mostohatestvére (József előbbi házasságából
származó) Jakab által követelt állásponttal
és a **nemzsidó Jézus-Hitűket** mentesíti a
Mózesi törvények elismerése és követése
alól ezekkel a szavakkal: „most azért mit
kísértetitek az Istent, hogy a tanítványok
nyakába oly igát tegyetek, melyet sem a mi
atyáink, sem mi el nem hordozhattunk...?”
(Ap. Csel. 15,10.)

Péter itt elhangzott azon szavai: „Isten régebbi idő óta kiválasztott engem mi közülünk, hogy a pogányok az én számból hallják az evangéliumnak a beszédjét és higgyenek” (Apost. Csel. 15, 7.) nyilvánvalóan megerősítik azt, hogy Péter az Antiókiai Egyház fője és helyes az a történelmi megállapítás, hogy a jeruzsálemi központ első vezetője a zsidó József — zsidó fia — Dávid leszármazottja — Jakab volt.

Érdekes véletlennek nem mondható az a hasonló eset, hogy a római egyház okmánytárából éppen úgy eltűntek a Péter-Tan iratai és Péter Apostolra vonatkozó minden történelmi adat, miképpen az I. István korabeli és erre a „nyugatbahelyezésre” alapított római térítés fosztotta meg a Magyarságot ugyancsak minden történelmi adatától és okmányától, amelyik Honfoglaló és Honalapító NAGY ÁRPÁD utódainak uralkodására vonatkozik.

Miután azonban az evangéliumi iratok között szereplő „két” levelet Péter Apostol a „Pontusban, Galatziában, Kappadocciában, Ázsiában és Bithiniában elszéledteknek” írja és ez a terület magába foglalja Kis Ázsiát, a Káspi Tenger déli részét és az

egész Pártus Birodalmat az Indus völgyéig — biztosan állíthatjuk, hogy Péter Apostol tökéletesen elvégezte a Jézusi megbízatás küldetésének munkáját és nem a zsidóknak hirdette az Ur Igéjét, hanem a saját Népe között, akiket akkor „schytáknak” neveztek görögösen és akiknek nyelvét beszélte is. Mert **nem a zsidóknak**, hanem a nagy Mah-Gar Népeknek mondja így:

„Ti pedig választott Nemzetség, királyi papság, Szent Nemzet, megtartásra való Nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, ki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el Titeket.” (Péter I. lev. 2,9.)

De már nem Antiokiából köszönti őket, hanem azzal búcsúzik: „Köszönt benneteket a Veletek együtt választott babilóni gyülekezet” (Péter I. lev. 5,13.)

A Pártos Birodalom nagy Babilonja lett így a zsidóktól mentes Péteri Egyház Eufrátesen inneni központja és Antiókia maradt a római megszállás területén az egyházi székhely.

Igen fontos ennek az Egyháznak Péteri-Tanaiból hangsúlyozni azt a felfogást, hogy az **Úr Jézus nem Megváltó**, tehát nem azért

jött, hogy minket a „bűntől megváltson”.

Péter mindenkor **MEGTARTÓ**-nak nevezi az Urat. (II. Péter 1,11. és 3,2.)— aki megtartotta az Ő Népét.

Péter nem értett egyett Sau-Pál zsidó-kereszténységével és — mi úgy véljük — hogy azért tűntek el a Péteri írások, hogy a római módra kifejlődött kereszténység „Páli módon” alakulhasson.

Péter II. levelében inti hiveit a Pál-féle „nehezen érthető dolgok” (3.16.) ügyében, hogy „ki ne essenek saját erősségükből”. (3,17.)

Az Uj-Szövetségbe foglalt iratokból — különösen az Apostolok Cselekedeteiből — azt látjuk, hogy a kereszténység terjesztésében azokra a feljegyzésekre esik a hangsúly, melyek a zsidóság, a görög és római területek lakóaira vonatkozik. Viszont — a Szentlélek kitöltésének tanúságtételében a számbeli fölény és túlsúly a „Pártosok és Médek, Elamiták és azok kik lakoznak Mezopotámiában... Kappadocciában, Pontusban és Ázsiában” (Ap. Csel. 2,9.) oldalán van.

Ez tehát azt bizonyítja, hogy a „Péteri Egyház”-nak sokkal több híve volt, mint a Saul alapítású judai-kereszténynek.

Miután a „Bibliát” e judai-keresztény saulizmus szerkesztette és kanonizálta, teljesen érthető, hogy az Evangéliumi írásokban hiányoznak azok az adatok, melyek Péter Egyházára és a „szkita” népre vonatkoznak. De mindannak ellenére, így is megállapítható az apokrifus iratokból, hogy a „schyták és pártusok” között Péter és öccse András, valamint Tamás Apostolok voltak „otthon”. Nagyszerűen leírja ezt Tamás Evangéliuma, hogy „Párthia fejedelmei hogyan ragaszkodtak Tamás Párthiába való visszatéréséhez.”

Ezek mind beletartoznak abba a „Nagy Népbe”, amit a Biblia **HGR** héber jellel írt „népnév” fordításaként „hagarénus”-nak ír, akik ellen harcol Saul király, (I. Krónika 5, 10. 1, 20.) Dávid is kapcsolatban van velük (I. Krónika 27, 31.) és akik a Judea elleni népszövetség tagjai. (Zsolt. 83.7.) Nem véletlen, hogy a középkori és ujkori zsidó írók **HGR** alatt Magyarországot értik és a héber írásokban a „magyart úgy írják... „hagri”.

Igy vezeti le a zsidó vallásos irodalom a **Zsidómentes** babilóni Jézus-Hitet, Péter Apostol alapításától, az Árpádokon át — a mai magyarokig. Ezért írja Izsák Ben Tróky:

“a magyarok a Názáreti Jézus vallásának egyetlen követői.”

Ugyanis a Pártos Birodalom babiloni Jézus-hitű központjának ellensúlyozására az a jeruzsálemi nagy szynhedrium, amelyiket a rómaiak Kr.u.70-ben elhamvasztották és kiűzték onnan a zsidóságot, Babilonba települt át, ahol már 500 éve megerősödött zsidó kolónia élt azoknak a leszármazottaiból, akik Nabuchadenezsar babiloni fogságából nem tértek vissza Judeába. Amikor Traján (Kr. u. 98-117.) és Hadrián (117-138) római császárok üldözték a zsidókat, csak szaporodott ezeknek a Babilonba települteknek a száma. Ezek a babilóni zsidók voltak tulajdonképpen a szellemi vezetői és financirozói az u.n. Bar Kochba f. jeruzsálemi zsidó lázadásnak, amelynek következménye a zsidóságnak Palesztinából való kiszorása lett (Kr. u. 135.) Így ezek a zsidók — nagyrészen — Babilonba vándoroltak. A Pártos Birodalom békés uralkodói Jézus szeretetből beengedték ezeket a bevándorlókat és támogatták a Római hatalom (a Pártusok egyetlen ellensége) elleni politikai szervezettségüket is és — a Babilóni Talmud tanúsága szerint — vallásilag teljesen függetlenek voltak a Pártos

Birodalomban. (Valahogy úgy, amint Magyarországon is voltak.) Ezeknek a babiloni zsidóknak a feje az „exilarcha” — vagyis “a számüzöttség feje” nevet viselte és Kr. u. 299-ben már „három tudományos intézetük” van Párthiában, az Eufrates partján.

A Pártos Birodalom bukását és a perzsa sassanida dinasztia feljutását ők támogatják a Pártus kereszténység ellen és a perzsák alatt — államot alkotnak az államban —. A pártus Jézus-hitűek ellen azonban Ardasir, az új sassanida király nem lép fel, hanem vissza állítja a régi perzsa zoroasztriánizmust és a két „jó-vallás” — a Jézus-hit és Zoroaszter mágus-tana-megfér egymás mellett, sőt kölcsönös hatást is gyakorolnak egymásra. Amikor azonban a római birodalomban Nagy Konstantin államvallását teszi a kereszténységet, perzsiai kortársra, II. Sapor hadjáratot vezet be a keresztények ellen. Érthető, hogy innen települnek át a Kaukázus fölé a Jézus-hitűek s ez Dantu-magaria népe is, Árpád népének őselei.

A babilóni zsidó “akadémiák” tehát pontosan tudták, hogy a Jézus-Hitű és Péter Tanain alapuló Pártos Birodalombeli “má-

gusapok” merre vitték az Igét is és a Népet is.

Igy lett a “babilóni Péteri gyülekezet” örököse a Kárpátmedencei Magyarság, mert NAGY ÁRPAD isteni küldetéssel mentette át a Hitet is és a Népet is a judai-kereszténység és az izlással szövetkezett zsidóság pusztításából.

És így maradt meg a Mah-Gar nép „**HAG-RI**” neve is azzal a „bosszúállási” tradícióval, hogy „ez is az a nép, amelyiket el kell pusztítani.”

* * *

MI AZ IGAZSÁG PÉTER APOSTOLRÓL...

Ott kell kezdenünk, hogy a két személy — Péter és Pál valóban léteztek. **PÉTER** — galileai volt, aki a gallileai nemzsidó-fajú lakosság nyelvét beszélte. A hébert hibásan birta, mert az evangéliumi írásokban hivatkozás van arra, hogy a beszédjéből vették észre, hogy „gallileai” — vagyis „gojim”. **Pál** éppen fordítottja volt ennek. Tiszta zsidófajú, neve SAUL, foglalkozása rabbi, vagyis judai-pap, héberül és görögül beszélt, — Jézus anyanyelvét nem ismerte.

Péter úgy van beállítva a római teológiában, hogy a „tanult, művelt, teológiai képzettségű, hivatásos pap — Saul-Pál mellett” csak egyszerű „halászféle”, aki talán írni sem tudott. És itt a „teológia” elhallgatja azt a legfontosabbat, hogy:

Péter az Úr Jézus tanítványa volt, aki kb. 15 évig „tanult” a Világ Világosságától, a Mesterek Mesterétől, akivel együtt élt, akit követett s akit nem hagyott el soha. Tehát Péter e hosszú idő alatt „legalábbis” olyan tudásra kellett szert tennie a **Jézushitben**,